

Nr 16.

Ankom till riksdagens kansli den 1 april 1919 kl. 5 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag med vissa bestämmelser om rätt att förfoga över annan tillhöriga fondpapper.

Närvarande: herrar Pettersson i Södertälje, Åkerman, Ingeström, Rogberg, greve Spens, Fagerlin, Köhlin*, Lagerkvist, Fant, Lindqvist i Kosta, Lindley, Hederstierna, Carlsson i Frosterud, Johanson i Gäre, Söderberg och Carlsson i Solberga*.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.

Genom en den 21 februari 1919 dagtecknad, till första lagutskottet hänvisad proposition, nr 115, har Kungl. Maj:t under åberopande av propositionen bilagda utdrag av i statsrådet och lagrådet förda protokoll föreslagit riksdagen att antaga följande förslag till

Lag

med vissa bestämmelser om rätt att förfoga över annan tillhöriga fondpapper.

Med ändring av vad 10 kap. 6 § handelsbalken innehåller häremot stridande förordnas som följer:

1 §.

Med fondpapper förstås i denna lag aktier, banklotter och andra delaktighetsbevis i bolag ävensom obligationer.

2 §.

Innehar någon såsom pant eller till försäljning i kommission eller på grund av inköp i kommission annan tillhöriga fondpapper eller har någon, som yrkesmässigt i kommission köper och säljer fondpapper, till förvaring mottagit sådana papper, vare överenskommelse, genom vilken han erhållit rätt att för annans räkning än ägarens förfoga över desamma, utan verkan, där ej överenskommelsen skriftligen avfattats i särskild, allenast därom upprättad handling, vari fondpapperen så tydligt beskrivas, att de kunna skiljas från andra, och det förfogande, som avses, noggrant angives.

Vad nu är sagt gälle dock icke i fråga om medgivande för pant-havare att, i händelse panten icke å utsatt tid löses åter, utan vidtagande av de i lag stadgade former sälja densamma å offentlig auktion eller å fondbörs.

3 §.

Pantsatta fondpapper må icke annorledes än i förening med fordringen, varför de häfta, av panthavaren sättas ut till annan, såframt ej överenskommelse därom skriftligen avfattats i den ordning, som i 2 § omförmäles. Utsättande av pantsatta fondpapper för högre belopp eller på strängare villkor än de hos panthavaren häfta för vare ej i något fall tillåtet.

4 §.

Förfogar den, vilken såsom pant eller till förvaring eller till försäljning i kommission emottagit eller i kommission inköpt fondpapper, utan laga rätt för annans räkning än ägarens däröver, straffes med böter från och med tjugufem till och med tio tusen kronor eller med fängelse i högst ett år.

5 §.

Böter, som enligt denna lag ådömas, tillfalla kronan. Saknas tillgång till böternas fulla gäldande, skola de förvandlas enligt allmän strafflag.

Denna lag skall träda i kraft den 1 juli 1919.

Beträffande de skäl, som ligga till grund för ifrågavarande lagförslag, får utskottet hänvisa till propositionen och därvid fogade protokollsutdrag.

På sätt närmare framgår av utskottets samtidigt härmed avgivna utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 114, med förslag till lag om fondkommissionsrörelse och fondbörsverksamhet m. m., utgör nu föreliggande lagförslag ett led i de åtgärder, som av Kungl. Maj:t föreslagits till skydd mot missbruk från deras sida, vilka yrkesmässigt förmedla affärer med värdepapper. Detta lagförslag sträcker dock sina verkningar längre och avser att undanröja de missförhållanden, som överhuvud äro förbundna med nu rådande bruk, att en panthavare, kommissionär eller depositarie förfogar över de honom anförtrodda värdepapperen genom återbelåning eller annorledes. Utskottet finner förslaget vara ägnat att i görligaste mån avlägsna dessa missbruk och av beskaffenhet att böra läggas till grund för lagstiftning i ämnet. Vid sådant förhållande och då utskottet vid granskning av förslagets särskilda bestämmelser ej funnit skäl till anmärkning mot desamma, får utskottet hemställa

Utskottet.

att förevarande proposition må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 31 mars 1919.

På första lagutskottets vägnar:

JAKOB PETTERSSON.